

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 2 – april 2022

6

Verbeelden als beroep

Thema: Verbeelden

8

Theater en kerk

Inhoudsopgave

Van de redactie	2
Leesrooster.....	3
Zij dacht dat het de tuinman was	4
Verteluur en de crèche.....	5
Column	5
Verbeelden als beroep	6
Mijn vrijwilligerswerk	7
Theater en kerk	8
Wat verbeeld ik mij?	10
Even voorstellen	11
Een bewogen geschiedenis.....	12
Vertrouwenscontactpersonen.....	13
Kruispoortactiviteiten Schoonhoven.....	14
Bijeenkomst Een zinvol leven	14
Groen weekend op 14 en 15 mei.....	15
Diaconale geluiden en collectes	16
Oekraïne en het Supportcentrum in Kyiv	17
Uit de kerkenraad.....	18
Kijk op de wijk, april.....	18
In memoriam	19
Schrijfactie Amnesty International.....	19
Kerkdiensten	20
Autodienst.....	20
Adressen en colofon.....	20

Op de cover: Corpus Christi (Dennis Coenraad),
Museum Catharijneconvent, Utrecht.
Foto: Ruben de Heer.

Van de redactie

Verbeelden

Bij de thema's van de Geertebrief rondom *Taal* kan *Verbeelden* natuurlijk niet ontbreken. Taal en beeld zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zo las ik ergens: 'Het woord, het beeld, het is om het even water uit dezelfde bron'. Juist in het besef van de oneindige en onbevattelijke grootte van God helpen beelden ons om niet in abstracties te blijven hangen. We kennen allemaal de kracht van verbeelding.

Op het leesrooster staan teksten uit de vier synoptische evangeliën. Marthe de Vries neemt ons mee in de beeldende taal van Palmzondag tot aan Pinksteren. Beelden die ons blijven inspireren.

De beelden van de waanzin van de oorlog in Oekraïne raken ons diep en roepen bij Lense Lijzen ook beelden op van dichterbij. Maar na lijden en pijn staat het Paasfeest voor opstaan in het leven. En als je, zoals Maria Magdalena, je naam hoort weet je dat je gezien wordt.

Jan van Aller laat zien hoe een gebroken en gerestaureerd jesusbeeldje hem eraan herinnert dat onze overtuigingen en beelden niet in beton zijn gegoten en ook tegen een stootje kunnen.

In twee gesprekken komen beeld en verbeelding in verschillende facetten voor het voetlicht.

Madelief Brok houdt van de mogelijkheid van verbeelding, maar dan niet te ver van de werkelijkheid. Zij ervaart dat het predikantschap en theater dicht bij elkaar liggen.

Katja Weitering en Dennis Coenraad zijn beiden ook beroepsmatig bezig met verbeelding. Een museum laat zonder oordeel zien wat de verhalen zijn en stimuleert zo mensen hun eigen verbeelding te gebruiken. In opdracht van museum Catharijneconvent maakte Dennis een kruisbeeld zonder kruis. Zijn Corpus Christi staat voor zegenen en kruisigen en is een synthese tussen hard en zacht.

In de rubriek *Geef de pen door* schrijft Bram Bos ontroerend over zijn eigen ervaringen waarin verbeelding en werkelijkheid soms dicht bij elkaar liggen.

In de serie *Bewogen geschiedenis* verbindt Gerard van den Berg de rol van de Geertekerk als opvang- en ontmoetingsplek in het verleden aan vragen daaromtrent die in het heden spelen.

Lies van Weezel brengt ons in de werkelijkheid via haar contacten in Oekraïne en laat zien dat steun en onderling contact van levensbelang kunnen zijn.

Verbeelden geeft ons in zekere zin vrijheid. Zo kunnen zelfs gruwelijke dingen transformeren en kan er een helende kracht van verbeelding uitgaan. Mogen we op weg naar de opstanding en het licht van Pasen dat kunnen ervaren.

Trudy Schreuder Goedheijt

Van Pasen tot Pinksteren

Bij het verschijnen van deze Geertebrief staan we aan het begin van de Stille Week. We gaan mee in de laatste dagen van Jezus. Feestelijk ingehaald op Palmzondag, het laatste samenzijn met zijn vrienden, dan het verraad en de kruisiging. Een week waarin we stilstaan bij het lijden van Christus, maar waarin we ons ook meer dan ooit het lijden realiseren dat er in onze wereld is. De belofte van Pasen, dat de dood niet het laatste woord heeft, zullen we dan ook intens vieren.

In de vijftig dagen tussen Pasen en Pinksteren is in de lezingen mooi de ontwikkeling te zien die de leerlingen doormaken. Het duurt even voordat je beseft wat er gebeurd is, zoals de mannen op weg naar Emmaüs. Pas in het delen realiseren zij zich dat Jezus in de gemeenschap present blijft. Met de lezingen uit de afscheidsrede van Jezus uit het Johannes-evangelie groeien wij met de leerlingen mee naar een nieuwe manier van kijken en ervaren. Jezus is er fysiek niet meer, maar zijn geest en zijn woorden blijven bij ons, blijven ons inspireren. Dat vieren wij dan uiteindelijk met elkaar op Pinkstermorgen: de uitstorting van de Geest, zoals dat zo mooi heet. Een Geest van liefde, vrede en recht. Een Geest die ons bemoedigt en met elkaar verbindt.

10 april, Palmzondag: Lucas 19: 29-40
Het verhaal van Jezus' intocht in Jeruzalem, verteld door de evangelist Lucas. Op de achtergrond klinken de woorden: 'Heden hosanna, maar morgen...' Wanneer we die feestelijke intocht gedenken, weten we ook wat zal volgen. De passie kondigt zich aan.

14 april, Witte Donderdag: Marcus 14: 12-26

In alle eenvoud vertelt de evangelist het verhaal van de maaltijd van Jezus met zijn vrienden. Het samenzijn, het delen van brood en wijn, dat zo veel meer betekenis krijgt en vooruitwijst naar wat komen gaat.

15 april, Goede Vrijdag

Zeven teksten staan centraal, de zeven

kruiswoorden, die door Charles Gounod op muziek zijn gezet. Teksten die de laatste gang van Jezus door Jeruzalem naar Golgotha begeleiden.

Lucas 23: 33-38; Johannes 19: 25-27; Lucas 23: 39-43; Marcus 15: 33-35; Johannes 19: 28-29; Johannes 19: 30 en Lucas 23: 44-46.

17 april, Pasen: Johannes 20: 1-18

De verschijningsverhalen van Johannes ontroeren altijd weer door hun beeldende taal. Maria die in haar verdriet gevangen zit en niet bemerkt hoe Jezus haar nabij is. Ze denkt dat hij de tuinman is. Maar als het haar daagt, dan wil zij zich aan het beeld vastklampen.

24 april, Beloken Pasen: Lucas 24: 13-35

Het verhaal van de Emmaüsgangers. Op deze zondag na Pasen wordt de Paas-octaf, de acht feestdagen na Paasmorgen, afgesloten, beloken (de luiken gaan weer dicht).

We lezen het verhaal van de mannen op weg naar Emmaüs. Hoewel in de oude kerk met deze periode het feest werd afgesloten, hebben deze mannen nog helemaal geen paaservaring gehad. Zij zijn diep bedroefd, gevangen in hun verdriet. De luiken van hun ziel zijn nog steeds geloken.

1 mei, 3e van Pasen: Lucas 24: 35- 48

Voor de mannen op weg naar Emmaüs begint hun paaservaring pas als de vreemdeling met hen eet en deelt. In die gemeenschap realiseren zij zich dat Jezus in hun midden is.

8 mei, 4e van Pasen: Johannes 10: 22-30

Tijdens het feest van de tempelwijding wordt Jezus aangesproken door de omstanders. Wie is hij nu? Is hij de messias die hen voorgaat naar een nieuwe tijd? Jezus geeft aan dat het in de manier zit waar op je luistert/leest. Als je het niet wilt horen, kún je het ook niet horen.

15 mei, 5e van Pasen: Johannes 13: 31-35

Volgens de evangelist Johannes heeft Jezus zijn leerlingen uitdrukkelijk voorbereid op de tijd die na hem zal komen. In een prachtige afscheidsrede van Johannes 13-17 bemoedigt Jezus zijn leerlingen. Het begint met de kern: hebt elkaar lief.

22 mei, 6e van Pasen: Johannes 14: 19-23

Niet alleen moeten de leerlingen elkaar liefhebben, maar ze moeten ook de richtlijnen van Jezus volgen. Op dezelfde manier in het leven staan, gedragen door zijn woorden, zijn gelijkenissen. Door zo voort te zetten waar hij voor stond, zullen zij in liefde met hem verbonden blijven.

29 mei, 7e van Pasen: Johannes 14: 15-21

Jezus houdt zijn leerlingen voor dat het niet alleen uit henzelf hoeft te komen (elkaar liefhebben, de richtlijnen van Jezus volgen), maar dat hen ook iets aangereikt zal worden: de Geest zal als een trooster tot hen komen, hen inspireren en bemoedigen.

Marthe de Vries

Zij dacht dat het de tuinman was

In deze weken van oorlog in Oekraïne wordt weinig aan onze verbeelding overgelaten. We zien beelden van kapotte huizen, doden en gewonden, mensen die ontredderd en op de vlucht zijn, bussen en treinen vol ellende. Kinderen met een knuffel als laatste houvast, oude mensen die aan het eind van hun leven van hun wortels worden losgerukt. Allemaal het gevolg van letterlijk grenzeloze machtswaan.

Vergissingsbombardeement

Bij deze schrijvende beelden moest ik denken aan een brief die mijn oma schreef aan haar zoon (mijn oom) op de avond van 3 maart 1945, toen in Den Haag het Bezuidenhoutkwartier werd gebombardeerd. Daarbij ging ook het ouderlijk huis van mijn moeder verloren. Deze aanslag zou de boeken ingaan als het 'Vergissingsbombardeement' omdat de geallieerden niet alleen de VI- of V2-installaties raakten maar ook een grote Haagse woonwijk. Maar vergissing of niet, de ellende was enorm. Na een beschrijving van de hel van die dag eindigt ze met: 'Ik schrijf heel kalm, maar we zijn allen doodmoe van de zenuwen. Zullen we elkaar levend terugzien? Anders, God zegene je, liefste jongen. Leef met God altijd! Het liefste van je Moeder.' Tot ik deze brief las, een paar jaar geleden, was de derde maart voor mij altijd gekleurd door het verhaal van mijn moeder over haar vluchtstas die niet was meegenomen.

Macht boven menselijkheid

En nu denk ik na over Oekraïne en de mensen daar. En over de grote tegenstander en zijn kliek. Welke factoren je ook probeert te onderscheiden of op een rij probeert te zetten om deze situatie nog enigszins te kunnen begrijpen of verklaren, tenslotte voldoen ze niet. Macht kent blijkbaar wetten die boven je verstand uitgaan, boven menselijkheid uitgaan en waarin mededogen als kern van ons menszijn blijkbaar niet voorkomt.

Jezus verschijnt als tuinman aan Maria Magdalena (Ferdinand Bol, ca. 1640)

Scharnierpunt

En zo gaan we met elkaar op weg naar Pasen, het feest van Jezus' opstaan in het leven. De gang van het doorstaan van pijn en zelfs de dood, en het weer als levende gezien en herkend worden. Een verhaal dat op Palmzondag begint met gejuich maar al snel omslaat als de kansen keren. Het is zo menselijk en maant daardoor ook tot bescheidenheid. Waar sta je immers zelf als het erop aan komt? Houd je het vol, zoals Jezus, om je niet te verzetten? Het blijft een moeilijk punt in dit oude verhaal. Een scharnierpunt van: hoe kijk jij er tegen aan? Wat is voor jou de clou? Ik blijf daar in zoeken. Klopt het als je zegt: 'hij koos voor de dood' of 'hij offerde zich op'? Het overkwam hem immers, al liep hij er niet voor weg.

Herkend worden

Hoe het ook zij, de opstanding vind ik het mooist verbeeld in verhalen als die van de Emmaüsgangers (Lucas 24) of Maria van

Magdala in de tuin (Johannes 20). Daar waar hij weer herkend wordt, waar hij als levende wordt gezien en ervaren. Daar staat hij op, daar gaat het leven door. Zoals in de tuin waar Maria Jezus zoekt en bij het zien van de man eerst denkt dat het de tuinman is. Prachtig hoe hij haar dan met haar naam Maria roept en zij direct het rabboeni/meester erop laat volgen. Zij waande hem dood en ook zelf had ze levenszin verloren. Maar toen haar naam weer klonk, veranderde dat meteen. Is het niet herkenbaar, dat je als je je naam hoort, als je geroepen wordt je ook weet dat je gezien wordt? In deze weken van vluchtelingen is hun naam misschien het enige wat ze niet afgenomen wordt. Laten we, als we ze ontmoeten, naar hun naam vragen. En die een paar keer herhalen. En bij wie dat niet meer kan, bij de geofferden, zetten we 'known unto God', gekend door God; aan beide zijden van de grens.

Lense Lijnen

‘Jezus is stuk’

Column

Bij ons in de vensterbank staat een mooi beeldje. Het stelt Jezus voor die op een ezeltje Jeruzalem binnenrijdt – het verhaal van Palmzondag. Het straalt een bescheiden maar koppige kracht uit. De hand opgeheven, niet als gebalde vuist maar open, als begroeting. Voor mij een mooi beeld van het andersoortige koningschap wat Jezus voorstond: niet als een machtige Keizer, geharnast en hoog te paard. Maar dichtbij de aarde, in een eenvoudig gewaad. Niet gericht op overheersing, maar op ontmoeting.

Het beeldje is een jaar of veertig geleden gemaakt door Ruud Bartlema, theoloog en beeldend kunstenaar. Het was een geschenk voor mijn grootmoeder van haar kinderen. Na haar overlijden kwam ‘Jezus’ bij ons terecht. Hij heeft, net als in zijn eigen leven, ook in deze verschijning al heel wat reizen gemaakt met onze verhuizingen mee, inclusief onze jaren op Curaçao.

Kort nadat ze het ontvangen had, liet mijn grootmoeder het beeldje per ongeluk vallen. Onthoofd! Wat nu? Ze nam contact op met de kunstenaar. Het bleek gelukkig redelijk onzichtbaar hersteld te kunnen worden. Uit schaamte vertelde ze het eerst niet, maar het kwam natuurlijk uit. Uiteraard een bron van vrolijke familie verhalen over Jezus...

Maar dat was niet de enige keer dat Jezus kapot ging... Ook zelf heb ik tot twee keer toe (!) het beeldje laten vallen, of er tegenaan gestoten. Zo zijn naast het hoofd, nu ook een ezelsoor en een hand al eens afgebroken (en gelijmd).

Eigenlijk is het wel een mooie metafoor bij het denken over wat je beeld en verbeelding van Jezus is. Soms is dat broos en kwetsbaar, en zelfs kan het zijn dat jouw beeld van wie of wat Jezus en God zijn, uiteenvallen. Als je geluk hebt, kun je verder met het herstelde beeld. En misschien is het juist wel goed

Jezus op een ezel, Ruud Bartlema

dat de breuklijnen zichtbaar blijven. Als permanente herinnering aan het feit dat onze overtuigingen en beelden niet in onkwetsbaar beton zijn gegoten, maar daarentegen wel tegen een stootje kunnen...

Jan van Aller

Verteluur en de crèche

De kinderen van het verteluur en de crèche zijn blij dat ze niet meer online bij elkaar hoeven te komen, maar weer gewoon in de kerk kunnen zijn. Het is fijn om elkaar weer te zien en te spreken. Om de verhalen te horen en samen iets moois te maken.

We hopen dit jaar met zijn allen bij de diensten van Palmzondag en Pasen te zijn. Het is een feestelijk vooruitzicht om eindelijk,

na twee jaar!, weer door een volle kerk te kunnen lopen in de palmpasenopectocht. Hoewel het vorig jaar ook wel heel bijzonder was om alleen met de kinderen in de dienst van Palmzondag te zijn en eieren te zoeken in de kerk op Paasmorgen. Misschien dat er dit jaar wel her en der nog een eitje te vinden zal zijn met Pasen.....

Marthe de Vries

Verbeelden als beroep

In gesprek met Katja Weitering en Dennis J. Coenraad

Verhalen en agenda's

“Verbeelden is het kernproduct van museum Catharijneconvent”, aldus Katja Weitering, hoofd Presentaties (vanaf 2016) van dit museum en tevens vriend van de Geertekerk. “Natuurlijk, we conserveren ook kunstwerken, maar in het museum vertellen we vooral verhalen aan de hand van die werken. We willen dingen aanschouwelijk maken en daarmee begrip kweken. Met die verhalen zetten we het publiek er ook toe hun eigen verhalen ernaast te leggen. Onze vorige tijdelijke tentoonstelling bijvoorbeeld ging over Maria Magdalena. Zij is door de eeuwen heen op zeer verschillende manieren verbeeld, van prostituee tot heilige. Haar verhaal is het verhaal van verschillende agenda's en dat verbeelden we.”

Verbeelden

Als beeldhouwer is Dennis J. Coenraad in zijn werk ook steeds bezig met ‘verbeelden’. In zijn atelier achter de Geertekerk werkt hij in opdracht en ook vrij. “Als ik in opdracht een (bronzen) portret maak dan verbeeld ik het verhaal van degene die voor mij zit. In mijn vrije werk verbeeld ik menselijke figuren het liefst zonder attributen. Het lichaam wil ik dan zoveel mogelijk vanuit zichzelf laten spreken. Een museum kan meerdere kanten belichten en verschillende verhalen vertellen, maar ik ontdek mijn eigen verhaal tijdens het werken. De gaypride bijvoorbeeld is voor mij het verbeelden van het verhaal van bevrijding. De patriarch van de Russisch-orthodoxe kerk hield onlangs een preek waarin hij de gay-

pride een onderdrukkend verhaal en reden voor de inval in Oekraïne noemde. Het is goed om geconfronteerd te worden met zo'n omkering van je eigen verhaal en je af te vragen welke agenda daarachter zit.”

“Een museum”, vult Katja aan, “kan zonder oordeel laten zien wat de verhalen zijn en zo mensen stimuleren hun eigen verbeelding te gebruiken.”

Het lichaam spreekt

Midden in de coronatijd was de tentoonstelling ‘Body language’ te zien in het Catharijneconvent. Het ging daar over de verbeelding van Christus en hoe die veranderde in de loop van eeuwen, wat de rol was van het lichaam, lichaamshaar, bloed, wonden. In 2009 liet het museum ‘Moderne kunst rond Pasen’ zien met werk van hedendaagse kunstenaars, waaronder van Dennis. “De opdracht aan mij was om een kruisbeeld te maken. Protestanten hebben alleen het martelwerktuig in hun huizen en kerken hangen. Rooms-katholieken hebben het lichaam vastgenageld aan een kruis. Ik maakte een lichaam met gestrekte armen (zie cover). De vraag is dan: gezegend of gekruisigd?” “Hoe kwam je aan het gezicht?” wil Katja weten. “Het lijkt levensecht.” “Ik heb gewerkt met een model”, vertelt Dennis. “Hij had een hanenkam als kapsel. Zijn moeder vroeg mij of het beeld leek op haar zoon. Ik heb onze lieve heer een ander kapsel gegeven, zei ik tegen haar.” “Ik vind het extra aansprekend, omdat je ziet dat het menselijk is”, aldus Katja. “We hebben in het museum ook het beeld van Christus op de koude steen. Dat heeft ook dat menselijke en daardoor komt het dichterbij.”

Bevrijding

“Jezus zegt dat hij kwam om de wetten van het religieuze leven te vervullen (Mattheüs 5: 17). Hij wilde het leven tot zijn recht laten komen. Een lichaam kruisigen

is het proberen te breken van de innerlijke wet. Maar Jezus' botten werden niet gebroken (Johannes 19: 33). We staan in de werkelijkheid van voortdurend kruisigen. Hoe doe je dat? Mijn oma, die veel geleden heeft in -en daardoor ook na- de oorlog, zei: 'De Heer heeft geleden; ik moet en kan er dus ook doorheen.' Mijn Corpus Christi (lichaam van Christus) verbeeldt botten en vlees, de menselijke maat die de dynamiek van het leven begrenst. Het zijn de sterke botten die houvast bieden aan het zwakke vlees. Een goede balans tussen sterk en zwak maakt wat versterkt is organisch. Het verbindt hemel en aarde, het is een synthese tussen hard en zacht."

"Voor mij gaat van dit beeld bevrijding uit", reageert Katja. "Het is positief stemmend. Een dergelijke verbeelding zal

je niet vaak zien. Daarom hoort dit werk in een museum. Het doet me denken aan een televisiebeeld: de paus geeft in

coronatijd (maart 2020) de zegen *urbi et orbi* (aan de stad en aan de wereld) op een leeg Sint Pietersplein. Je ziet achter hem een pestkruis. Dat is een kruis waarop tekenen van de pest te zien zijn. Het was voor pestlijders een symbool van troost: Jezus is bij je." "Zo", zegt Dennis, "zit de opstanding in mijn beeld. Soms zie ik geen perspectief, omdat het lijden te groot is. Dat is kruisiging." Hij vertelt een klein stukje familiegeschiedenis vol jappenkampen, loodmijnen, dood en verderf. "Maar je moet er doorheen, zoals mijn grootmoeder zei. En je kunt er ook doorheen. Er is ontspanning mogelijk. Overwonnen leed maakt dat je kunt zegenen. Dat zie je. Kijk maar. De houding van het lichaam is hetzelfde: kruisigen of zegenen."

Ineke Ludikhuizen

Mijn vrijwilligerswerk

In deze rubriek belichten wij ervaringen met vrijwilligerswerk buiten de RGU. We houden ons aanbevolen voor meer verhalen: redactie@geertekerk.nl

Kunst verrast, ontroert, verbindt

Van kinds af aan is Inge van de Pavoordt opgegroeid met museumbezoek en kijken naar kunst. Zo groeide haar waardering voor het Nederlands openbaar kunstbezit. Dat maakt dat zij zich al twaalf jaar inzet voor de Vereniging Rembrandt. Waarvan zes jaar als voorzitter van de Utrecht & Gooi Cirkel. De leden hiervan steunen kunstaankopen van Nederlandse musea, met name in de provincie Utrecht en het Gooi via de Vereniging Rembrandt. Voor deze cirkel leden organiseert Inge samen met de landelijke Vereniging jaarlijks ontvangsten, meestal op de locaties waar kunst is aangekocht met behulp van donaties van deze cirkel. Denk bijvoorbeeld aan een diner tussen de orgels van museum Speelklok, ontvangsten in Centraal Museum Utrecht, Catharijne Convent en Flehite in Amersfoort. En binnenkort in het Mondriaanhuis naar aanleiding van de recent met een bijdrage

van de Vereniging Rembrandt verkregen negen vroege werken van Piet Mondriaan. De Vereniging Rembrandt is opgericht in 1883 om Nederlandse musea te ondersteunen bij kunstaankopen. De missie is in de loop van de jaren uitgebreid naar onderzoek, ondersteuning bij restauratie en het bevorderen van de belangstelling voor en vergroten van kennis van het openbaar kunstbezit. De Vereniging is de laatste jaren flink gegroeid en heeft nu ongeveer 16.000 leden.

De Vereniging heeft ook bijgedragen aan de aankoop van De Vaandeldrager. Dit unieke meesterwerk van Rembrandt is in 2022 aangekocht door de Nederlandse Staat en het Rijksmuseumfonds. Dankzij een unieke samenwerking van twaalf musea reist De Vaandeldrager komend jaar langs de twaalf provincies, zodat zoveel mogelijk mensen dit werk kunnen bekijken.

De Vereniging richt zich ook op werken van buitenlandse kunstenaars. Zo heeft het Kunstmuseum Den Haag met hulp van de Vereniging het drieluik *The Pillowman* van de Portugees-Britse Paula Rego aangekocht. Zij is een van de meest vooraanstaande hedendaagse kunstenaars met een grote verbeeldingskracht.

Meer info op: www.verenigingrembrandt.nl

Trudy Schreuder Goedheijt

Theater en kerk

Toneelspelen en theater is Madelief Brok op het lijf geschreven. Als kind wilde ze al niets liever dan toneelspelen. En dat zette zich voort in een theaterstudie. Nu is ze bijna afgestudeerd predikant. Hoe dat met elkaar samenhangt komt in ons gesprek naar voren.

Zin geven

“Mijn studie antropologie/ontwikkelingswerk in Nijmegen vond ik weinig concreet. Halverwege de studie heb ik me een jaar bezonnen: is dit wel wat voor mij? Ik besloot

om de studie af te maken en erbij een onderwijsbevoegdheid te halen, zodat ik altijd kon werken. In datzelfde jaar deed ik auditie op de toneelschool en werd aangenomen. Vanaf toen werkte ik parttime in het onderwijs en volgde ik parttime de theaterstudie. Met een vriendin richtte ik een theatergroepje op. We maakte ritueel theater rondom markeringsmomenten. Zo maakten we een voorstelling over ‘moeder worden’. De theaterwereld vond ik veel ‘doen alsof’. Ik neig meer naar klein en sober theater. Ik ben zeer gecharmeerd van Laura

van Dolron. Zij schrijft en speelt monologen over haar eigen leven, met een boodschap. Dat komt dichtbij een overdenking. Zij wordt ook wel ‘dominee van het theater’ genoemd. Mooie uitspraak van haar: ‘Genoeg theater in het echte leven, het is tijd voor meer leven in het theater.’ Ik houd van de mogelijkheid van verbeelding, maar ik houd er ook van dat het dichtbij de werkelijkheid zit. De verbinding tussen theater en zingeving is voor mij belangrijk.”

Rituelen

“Ik heb een vrijzinnig katholieke opvoeding gehad, kreeg niet zozeer het geloof mee, maar wel de gemeenschapszin. Dat je wat voor een ander doet, in de kerk een rol op je neemt. Mijn man Jurjen en ik kwamen zo’n tien jaar geleden samen bij de Geertekerk. Jurjen kende de remonstranten wel, maar ik niet. Toch voelde het direct vertrouwd. Het gebouw trok ons aan, het ruime aanbod en -heel belangrijk- we hadden vrij snel contact met enkele jonge stellen. We staan aan de basis van de grote groep jonge mensen die zich nu binnen de RGU heeft gevormd. Het begin is lastig, maar als er eenmaal jonge mensen zijn trekt dat ook andere jonge mensen aan. Pieter Dronkers heeft daar als jonge predikant ook een impuls aan gegeven.

De katholieke kerk is veel meer beeldend dan de protestante. Zo mis ik nog altijd het beeld van Maria. Met een vrouw kon je je identificeren, bij haar kon je altijd terecht. Nu zie je dat in de hele samenleving veel meer behoefte is aan rituelen. Het stilstaan bij -het oorspronkelijk katholieke gebruik van- Allerzielen is daar een voorbeeld van. Maar ook de terugkeer van de slachtoffers van de MH17 ramp was ritueel. ‘We keken naar het theater van de werkelijkheid’ (Ivo van Hove).”

Opleiding

“Vanuit het theatergroepje vroeg ik me af wat ik verder wilde. Ik kwam uit bij de universiteit van Humanistiek, waar modules over rituelen worden gegeven. Daar sprak ik Christa Anbeek. Zij moedigde mij aan om

naar het remonstrants seminarium te komen. Dat leek me een veel te christelijke opleiding, maar het zaadje was toch geplant. Het sprak me aan om bij iets groters te horen, bij een convent van predikanten, bij geloofsgeschiedenis. In de theaterwereld heb ik dat niet ervaren. Dat is een concurrerende wereld, waar je tamelijk eenzaam moet bewijzen wat je waard bent. Ik begon met een paar vakken aan de universiteit. Inmiddels trok het seminarium meer jonge mensen. Dat stimuleerde mij om daar door te gaan. Ik ben nu bijna afgestudeerd en ik ga binnenkort als predikant werken voor de Vrijzinnigen in de Woudkapel te Bilthoven.”

Kerk

“Een kerkdienst noemen we niet gauw theater, maar in zekere zin is het wel een voorstelling. Als predikant bereid je kleine rituelen voor, in de context van een groter geheel, het eeuwige. Er zitten overeenkomsten in het vak. Ik heb me omgeschoold maar in beide gaat het om verhalen schrijven en opvoeren. Stef Bos zingt zo mooi: ‘Het theater is de kerk voor wat de kerk verzwegen heeft’.

Predikantschap en theater liggen voor mij dicht bij elkaar. Soms pak ik iets meer van theater mee. Zo speelde ik laatst van schrijfster Imme Dros in een viering een monoloog van Jozef, de vader van Jezus. Die monoloog spreekt voor zich, daar zit de contrastervaring direct in. Theater geeft een veilige ruimte om beelden uit te vergroten of te verkleinen. Zo’n uitvergroting geeft bijvoorbeeld de kans om in boosheid ook iets van idiotie te voelen.”

Pasen

“Bijbelse beelden zitten diep in onze cultuur. En Pasen is natuurlijk bij uitstek een feest van verbeelding. Als predikant vraag ik me wel af wat mensen nog moeten met het beeld van Jezus aan het kruis en de opstanding, als ze niet eens weten waar Pasen voor staat. Ik wil graag de diepte van deze beelden bespreekbaar maken. Voor mij hoeft dat niet altijd aan de hand van de Bijbel. Het kunnen ook andere geschriften

zijn. Het gedicht *Een krijgszuchtige tijd* dat Marieke Lucas Rijneveld voor de Volkskrant schreef naar aanleiding van de Russische aanval op Oekraïne bevat prachtige beelden die iedereen kunnen aanspreken. Ik gebruik zo’n gedicht als gebed, moment van bezinning.

De Goede Week staat voor mij symbool voor het lijden, dat ook altijd in de wereld

is. Opstanding zie ik als een opnieuw beginnen, wat je altijd kunt doen. Het lijden van Christus is ook troostend voor velen. En voor mij een beeld dat gruwelijke dingen kunnen transformeren, bestaansrecht krijgen.”

Trudy Schreuder Goedheijt

Een krijgszuchtige tijd

Steeds gedacht: één soldaat maakt nog geen oorlog.
Maar nu met man en macht gezocht naar geruststelling,
naar de winter in een zwaluw zien overgaan, of de boter

op het aanrecht bestuderen en hoe snel zacht, dat iets nog
zacht kán worden in deze wereld en we allemaal zo smeerbaar,
maar de kou spat van beeldschermen, uit radiostemmen.

Ze zeggen dat de veldslag is begonnen, dat anderhalve
rus en een paardenkop dit wilden, terwijl wij toch weten dat
vrede meer aanzien geeft dan geweld, dat alleen menslievendheid

je een stoel in de geschiedenis geeft. En ook: een vechtersjas of een
ijzervreter is geen identiteit, het is een mal waar je jezelf in giet.
Wie het zwaluwnest bevuilt, broedt uiteindelijk zijn eigen ei kapot.

Het volgende moeten we onthouden: dat we allemaal als
vluchteling geboren worden, op zoek naar de juiste plek,
naar veiligheid en wat voorspoed, een liefkozende blik.

Dus maak vrij baan in het hart, want daar is een onmeetbare
ruimte. En bedenk dit: in ieder welkom zit een schuilkamer.

Marieke Lucas Rijneveld, maart 2022

Wat verbeeld ik mij?

In de wet die Mozes op de berg kreeg, staat: 'Gij zult Mij niet verbeelden'.

Opgegroeid in een orthodox Gereformeerd Vrijgemaakt kerkelijk gezin werd ik geconfronteerd met regel op regel en verbod op verbod. Er was een duidelijk beeld van wat God van ons eiste. Er was dus eigenlijk een duidelijk beeld van God, de Almachtige. Mijn vader was boer en mijn ouders hebben mij en mijn broer en zussen met liefde opgevoed. Het was thuis liefde en harmonie in alle eenvoud. Je moest ook niet te veel verbeelding hebben. Aan het eind van een catechisatieperiode kregen we van de predikant een korte handleiding mee voor ons verdere levenspad. Bij mij stond erop dat ik mij niet teveel moest verbeelden; niet zo de aandacht trekken.

In 1961 had ik mijn opleiding in Enschede afgerond. Daarna ben ik direct getrouwd en kreeg een leuke baan in Arnhem. Alles volgens een mooi plaatje. Mooi beeld voor de toekomst. De werkelijkheid verliep geheel anders. Na veel ellendige en verwarde jaren overleed mijn eerste vrouw in 1974. Daarna heb ik met mijn nieuwe partner een prachtig leven in de Achterhoek gehad. Een droomleven.

In 1990 werd mij een verleidelijke baan bij Pirelli in Italië aangeboden. We zijn met onze drie kinderen naar Varese verhuisd en genoten van het heerlijke leven daar. Eind 1991 liep het echter anders. Pirelli belandde in een crisis en bij mijn vrouw werd borstkanker geconstateerd. Het toekomstbeeld werd drastisch bijgesteld. Terug naar Nederland. Op 15 juni 1996 overleed ze in het UMC. Toen ik 's morgens vroeg met mijn oudste dochter over de A27 naar huis reed, hing de

Ik geef de pen door

dichte mist laag op de velden en zagen wij slechts de ruggen van de koeien boven de 'wolken' uitsteken. Ook zij leken te zijn 'opgenomen', verbeelden wij ons.

Wat betreft mijn geloof ben ik een lange tijd zoekende geweest. Ik kon mij geen beeld maken van God en van wat ik nog wel geloofde. Het gaat, denk ik, dieper dan verbeelding. Toen ik in 2006 lid werd van de Geertekerk was ik eindelijk echt 'vrijgemaakt', los van de dogma's. Omdat ik mijn geloof zelf niet kon verwoorden, heb ik het gedicht 'Dagsluiting' van Gerard Reve voorgelezen toen wij als nieuwe leden of vrienden ons aan de kerkenraad mochten voorstellen. Daar herken ik mij helemaal in:

*Eigenlijk geloof ik niets,
en twijfel ik aan alles, zelfs aan U.
Maar soms, wanneer ik denk dat Gij waarachtig leeft,
dan denk ik, dat Gij Liefde zijt, en eenzaam,
en dat, in dezelfde wanhoop, Gij mij zoekt
zoals ik U.*

Nu leef ik al meer dan 20 jaar samen met mijn huidige vrouw, heb een fijne band met mijn kinderen, kleinkinderen en vele anderen en ben een gelukkig mens. EN DAT IS GEEN VERBEELDING!

Ik geef de pen door aan Paulies de Groot.

Bram Bos

Tweegesprek tussen Jan Kaat en René Kuzee

Hoe zijn zij betrokken geraakt bij de remonstranten?

Allebei hebben Jan en René in de kerkenraad van remonstranten Schoonhoven gezeten. Nu zijn ze actief als bijzonder ambtsdrager in de gemeente. Jan zet zich verder in voor de Nieuwsbrief en de website en René voor de PR.

Jan: Mijn wieg stond in een christelijk gereformeerd gezin. Begin jaren tachtig heb ik de overstap gemaakt naar de Gereformeerde kerk die later is opgegaan in de PKN. Bij toeval ben ik vier jaar geleden in aanraking gekomen met de remonstranten in Schoonhoven en werd al snel gevraagd voor de kerkenraad.

René: Ik was al langer op de hoogte van het bestaan van de remonstranten in Schoonhoven. Mijn schoonmoeder, Trijnie de Jong-Ouweneel, heeft in de kerkenraad gezeten. Margot, mijn vrouw, is remonstrants gedoopt. Alleen was ik indertijd niet zo bezig met geloof. Wel trad ik soms op als trompettist tijdens kerkdiensten, samen met mijn vrouw. Pas toen ik door het faillissement van mijn bedrijf ook mentaal min of meer aan de grond raakte, ben ik in aanraking gekomen met geloof via 'Hour of power' van Jan van de Bosch. Jan stuurde mij het boek van ds. Robert H. Schüller (uit de VS) 'Overwin moeilijke tijden'. Ik ben bij veel kerken gaan 'shoppen'. In dit boek ben ik iets op het spoor gekomen, het was een herkenning. Alles kwam weer op z'n plek terecht. Het is mijn 'drive' geworden om dit met anderen te delen.

Hoe verder? Welke toekomst staat ons te wachten?

Jan: Het laatste jaar was intensief. Samen met Menno Boetes hebben wij het initiatief genomen om in gesprek te gaan met de RGU over eventuele samenwerking. Na dertig jaar in de IT-branche, heb ik zes

René Kuzee (l) en Jan Kaat (r)

jaar geleden de overstap naar het onderwijs gemaakt. Met veel plezier werk ik nu als wiskundeleraar bij het Schoonhovens College.

De afgelopen jaren is het lastig gebleken nieuwe leden of vrienden te werven. De komende tijd zullen wij met elkaar goed moeten nadenken wat ervoor nodig is dit tijt te keren. Waar staan wij voor? Wat hebben wij te bieden?

René: Ruimte is heel belangrijk. Het perspectief van 'dichte deuren en ramen die open staan'. Dus als God een deur sluit, zet hij ergens weer een raam open. Dat biedt mogelijkheden. Hoe breng je dat over het voetlicht? We kunnen niet met onze armen over elkaar gaan zitten en afwachten wat er komt.

Jan: Het was niet voor niets dat we met de RGU in gesprek zijn gegaan. Het is onze redding. Maar de leeftijdsopbouw van onze leden en vrienden en het gebrek aan groei baart ons toch zorgen.

René: Kunnen we onze positieve energie vertalen naar anderen toe? Onze leden en vrienden zijn zelf de ambassadeurs van onze gemeenschap. Ieder moet daar het belang van inzien. En we moeten ook niet

denken dat de kerkdiensten wel wervend genoeg zijn.

Waarom doen we bepaalde dingen niet? We kunnen wat prominenter in de samenleving staan, met bijvoorbeeld een stiltecentrum voor Oekraïne. Soms zouden we ons ook buiten ons kerkgebouw kunnen manifesteren, in een neutraler gebouw.

Jan: De meeste vrienden die de afgelopen jaren zijn toegetreden tot onze gemeenschap zijn afkomstig uit de PKN. Voor mensen die om wat voor reden dan ook zich daar niet meer thuis voelen zouden wij een alternatief kunnen bieden. We moeten ons daarbij afvragen waarom wij in dit kerkgebouw samenkomen.

René: Wat bindt ons? Hoe kun je mensen zonder dwang binden en behouden?

Jan: Maatschappelijke betrokkenheid in woord en daad is hierbij van cruciaal belang. Maar ook het bieden van een vrijplaats waar mensen met elkaar stil kunnen zijn en van gedachten kunnen wisselen.

René: Elkaars talenten onderkennen en aanboren. Meer betrokkenheid bij het gemeentegerbeuren bewerken.

Een bewogen geschiedenis

Aflevering 7: De kerk als opvang- en ontmoetingsplek

Bij ieder bezoek aan de Geertekerk springen de koperen kaarsenkronen in het oog. Met hun licht tillen ze de kerk op in een mystieke sfeer. Aan de 17e eeuwse koperen kaarsenkroon in het koor is een bijzonder verhaal verbonden. Het herinnert aan de opvang van honderden Veenendalers in de kerk, toen hun dorp in 1855 overstromde. In eerste instantie namen ze hun toevlucht in de Oude Kerk in Veenendaal, maar toen de situatie daar te nijpend werd, moesten verschillende Veenendalers geëvacueerd worden naar Utrecht. Als dank voor die opvang destijds schonk de gemeente Veenendaal in 1956 bij de opening van de gerestaureerde Geertekerk deze kaarsenkroon.

Stadsgezicht met op de achtergrond de Geertekerk (Herman Saftleven, ca. 1650)

Watersnoodramp in 1855

‘De belangwekkende, maar droevige stoet trok van de Jere-miebrug de stad binnen. De indruk die dat toneel maakte, was hartverscheurend. Een moeder droeg het lijkje van haar kind; een bijkans stervende grijsaard moest gedragen worden. Het was een treurige optocht, die menigeen tot tranen bewoog.’ De Utrechtse Courant doet op 13 maart 1855 uitgebreid verslag van de aankomst van 401 vluchtelingen uit Veenendaal. Ruim een week eerder is hun dorp getroffen door een watersnoodramp na de doorbraak van de Grebbedijk. Het water staat in het dorp 2,5 tot 3 meter hoog, terwijl het huisraad door de straten drijft en ook trein- en postverkeer stil komt te liggen. In de Geertekerk worden aparte afdelingen gemaakt voor de mannen en de vrouwen en kinderen. Het is niet de bedoeling dat ze op elkaars afdeling komen. In het midden van de kerk is een gemeenschappelijke ruimte waar gegeten kan worden en twee kachels zijn geplaatst. ‘s Avonds en ‘s nachts wordt de ruimte verlicht met olielampen. Aan de zuidzijde van de kerk zijn latrines aangebracht.

Ik probeer me voor te stellen hoe dit eruit zag. Tegelijk ploppen bij mij de beelden op van Oekraïners, die zich in de metrostations ophouden om te schuilen voor bombardementen.

Als ik verder in de geschiedenis duik van de Watersnoodramp, kom ik erachter dat ramptoerisme van alle tijden is. Uit een verslag van de Historische Vereniging Veenendaal: ‘Het verhaal van de groep noodlijdenden verspreid zich als een lopend vuurtje door Utrecht en de inwoners beschouwen het gebeuren als een bezienswaardig-

heid. Zij komen in groten getale kijken, maar de commissie plaatst een advertentie waarin wordt medegedeeld dat niemand de kerk in mag zonder toegangsbewijs.’ De toeloop is groot. Op zondag 25 maart komen maar liefst 1433 mensen een kijkje nemen in de kerk. In april keren de eerste Veenendalers terug naar hun huis. In de tussentijd zijn zeven mensen in de Geertekerk overleden.

Ontmoetingsplek voor Weertenaren

Als we nog verder teruggaan in de geschiedenis, komen we een bijzonder relaas tegen over de inwoners van het Limburgse Weert. In de zestiende eeuw vestigen veel Weertenaren zich in Utrecht. Een migratie die plaatsvindt vanwege armoede en oorlogsgeweld, maar vooral ook om godsdienstige redenen. Weert valt onder het graafschap Horne en de vrouwe van Horne is zeer gecharmeerd van de hervorming. Omstreeks 1570 is een groot deel van de bevolking hervormd. Daarna keert het tij en winnen de katholieken Weert weer terug. De hervormde godsdienstuitoefening wordt zelfs verboden en vele Weertenaren vluchtten naar elders.

Opvallend genoeg gaan veel naar Utrecht gevluchte Weertenaren wonen in de straten en stegen rondom de Geertekerk (de toenmalige wijk Pekstokken). Veel van de migranten zijn actief in de textielnijverheid als linnenwevers, wolwevers, ververs, drapeniers. Ook zijn er verschillende herbergiers, die nabij de Geertekerk nieuwe herbergen openen. In de Geertesteeg verrijst herberg 'Wiert'. Het is een belangrijk trefpunt voor migranten uit allerlei gebieden om streekgenoten te ontmoeten. Ook de Geertekerk speelt daarin een belangrijke rol. In de kerk worden veel huwelijken gesloten en laten de Weertenaren ook hun kinderen dopen. Eind zestiende eeuw is zelfs de kerkmeester van Weertse origine: Servaes Jacobsz van Wiert wordt omstreeks 1570 geboren in Weert en trouwt in 1591 met Heijltje Hendricks, eveneens afkomstig uit Weert.

Door al deze verhalen krijg ik een spiegel voorgehouden over de functie die de Geertekerk in de loop van de tijd heeft gehad als opvang- en ontmoetingsplek. Hoe kijken wij er in deze tijd tegen aan? Staat onze kerk nog steeds open voor vluchtelingen? De kopere kaarsenkroon in het koor van de kerk houdt deze vraag in ieder geval levend.

Gerard van den Berg

Bronnen:

www.oudutrecht.nl

www.delpher.nl

Utrechtse Courant, 13 maart 1855

Archief Historische Vereniging Veenendaal

'Oost, west, Utrecht, best?' – Driehonderd jaar migratie en migranten in de stad Utrecht – Ronald Rommes

Informatie van onderzoek Ar Stramrood

Begin mei verschijnt het boek 'Weertenaren in Utrecht, 1500-1650', geschreven door Ar Stramrood. Een van zijn voorvaders vertrok rond 1580 vanuit het Limburgse Stramproy naar Utrecht. Belangstellenden kunnen contact opnemen via ar.stramrood@gmail.com

Oproep

In de volgende aflevering van Een bewogen geschiedenis staan we stil bij de doop in de Geertekerk. Heb jij een bijzonder verhaal hierover, stuur dan een mail naar de redactie van de Geertebrief. Heb je andere verhalen over de geschiedenis van de Geertekerk? Ook die zijn van harte welkom.

Vertrouwenscontactpersonen

Momenteel hebben we in Nederland te maken met een nieuwe 'me too' golf. Ongewenst (seksueel getint) gedrag blijkt in alle haarvaten van de samenleving voor te komen. Ons, Piet van Leeuwen en Marieke Fonk, lijkt dit een goed moment om onze rol als vertrouwenscontactpersoon (VCP) van de RGU en het beleid dat de RGU voert rondom omgangsvormen weer eens onder de aandacht te brengen.

De RGU zet zich in voor transparante en correcte omgangsvormen binnen de organisatie. Zorgvuldigheid en openheid in de onderlinge communicatie zijn een permanent punt van aandacht. Om dat te benadrukken heeft de kerkenraad al in 2017 ons als VCP aangesteld.

We vinden het belangrijk dat iedereen die deel uitmaakt van onze gemeente zich uitgedaagd voelt om een bijdrage te leveren aan een open en veilig klimaat. Als je als persoon of als groep binnen de RGU problemen ervaart in de omgang, je onveilig voelt, situaties signaleert waar je zorgen over hebt, kun je een beroep doen op (één van) de VCP's om mee te denken. Wij willen als VCP graag een lage drempel voor contact. Dus aarzel niet contact te zoeken als je bijvoorbeeld gewoon een mening wilt horen over een situatie of gebeurtenis. Bij ernstige problemen zoals seksueel ongewenst gedrag zullen wij je helpen de weg te vinden naar de ondersteuning die de landelijke remonstrantse organisatie biedt of naar instanties buiten de organisatie.

De contacten met de VCP zijn vertrouwelijk. We rapporteren jaarlijks, geanonimiseerd, aan de kerkenraad. Eventueel vindt vertrouwelijk overleg met de voorzitter van de kerkenraad plaats.

Met vriendelijke groeten, mede namens Piet van Leeuwen, Marieke Fonk

Marieke Fonk: Telefoon: 06 40 84 57 08

Piet van Leeuwen: Telefoon: 06 10 12 64 66

E-mail: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl

Deze contactgegevens staan maandelijks in de Geertebrief en zijn ook te vinden op de website van de RGU.

Kruispoortactiviteiten Schoonhoven

De Kruispoortactiviteiten zijn te vergelijken met de activiteiten van de programmacommissie van de Geertekerk, maar dan op kleinere schaal. We functioneren nu als Kruispoort Taakgroep van de remonstranten Schoonhoven als onderdeel van de RGU.

De Kruispoort heeft in de directe nabijheid van ons kerkgebouw gestaan. Dit was één van de toegangen van het vestingstadje Schoonhoven. De poort is omstreeks 1860 gesloopt. Ons kerkgebouw is gelegen aan de Kruispoortstraat.

Met de Kruispoortactiviteiten zoeken wij verbinding met culturele en maatschappelijke ontwikkelingen. Wij trachten ons te onderscheiden door de keuze van onderwerpen, op het kruispunt van actualiteit, cultuur en geloof.

De Kruispoortbijeenkomsten bestaan vaak uit lezingen, muziekuitvoeringen en dergelijke. Zo hield filosofe Marjan Slob recent een lezing over haar boek 'De Lege Hemel'. Zij behandelt het thema 'eenzaamheid'. Een treffend thema in deze turbulente tijd van corona en vluchtelingen. Vooraf aan de lezing hebben we met een klein groepje over haar boek gesproken om ons voor te be-

De voormalige Kruispoort te Schoonhoven

reiden op haar lezing. Die zeker ook voor Utrecht is aan te bevelen.

Met onze beperkte financiële armslag kunnen wij slechts vier à vijf activiteiten per jaar organiseren. We streven ernaar om minimaal 25 mensen te interesseren voor een activiteit. Veelal bestaat zo'n groep voor de helft uit mensen van onze eigen gemeenschap en verder uit belangstellenden van buiten. Wij vragen aan iedere bezoeker (dus ook onze eigen leden en vrienden) een

bescheiden bijdrage voor deelname.

Met de Kruispoortactiviteiten hopen we onze gemeenschap ook meer bekendheid te geven.

Ons programma staat (nog) los van het aanbod van de programmacommissie van de Geertekerk. Maar wij hopen ook door deze activiteiten geïnspireerd te raken.

De Kruispoort Taakgroep bestaat uit: Corinne Döbken, Els Koorevaar en ondergetekende.

Aad van der Tas

Bijeenkomst

Een zinvol leven

Journalist Fokke Obbema werd in Nederland bekend vanwege zijn interviews in de Volkskrant over de zin van het leven. Hij werd zelf geconfronteerd met vragen over de zin van het leven nadat hij een hartaanval in zijn slaap overleefde. Na deze voor hem en zijn gezin ingrijpende gebeurtenis ging hij op zoek naar de zin van het leven en startte daartoe met deze interviews. Hij interviewde veertig bekende en minder bekende Nederlanders. De interviews voorzagen in een grote behoefte. Ze werden gebundeld in een boek dat een bestseller werd. Inmiddels is Obbema

zijn tweede boek uit. Met weer veertig interviews met bekende en minder bekende Nederlanders over wat ze een zinvol leven vinden. Ook in onze gemeente is er een drukbezochte gesprekskring geweest rond zijn boeken.

Nieuwe kring

Omdat er veel belangstelling was voor deze gesprekskring geeft Claartje Kruijff er graag een vervolg aan. Een nieuwe kring rondom de boeken van Obbema kan starten na de bijeenkomst met hem op 20 april. Indien u hieraan wil deelnemen,

kunt u mailen aan claartjekruijff@ziggo.nl.

In gesprek

Fokke Obbema is op woensdag 20 april van 19.30 tot 22.30 uur te gast in de Geertekerk. Claartje Kruijff en Marthe de Vries gaan dan met hem in gesprek. De avond wordt omlijst met muziek en na afloop is er gelegenheid om elkaar te ontmoeten.

Informatie en kaarten via:

www.ticketkantoor.nl/shop/fokke.

Toegang in de voorverkoop € 12,50 per persoon, voor leden en vrienden van de RGU € 10,00, aan de deur € 15,00.

Groen weekend op 14 en 15 mei

Vorig jaar tijdens de buitendag van de diaconieën van Utrecht en Schoonhoven ontstond het idee voor een nieuw gezamenlijk project. In beide gemeenten sprak Trees van Montfoort. Zij benadrukte dat de aarde en alle planten, dieren en mensen schepselen zijn, gelijkwaardig en door God gewild. Dat vraagt om een vervolg: Hoe kunnen wij bijdragen aan een aarde waarop alles wat leeft, ook wij en wie na ons komen, toekomst heeft?

Tegelijk biedt dit weekend een mooie gelegenheid om elkaar beter te leren kennen! Ook de buurt rond de Geertekerk betrekken we erbij.

Wat: Groen weekend met als thema: duurzame keuzes dicht bij huis

Waar: Op zaterdag 14 mei rond de Geertekerk van 10.00 uur - 15.00 uur
Op zondag 15 mei in Schoonhoven in het Springerpark van 10.30 uur - 13.30 uur

Hoe: Je wordt op allerlei manieren op ideeën gebracht om op een leuke en laagdrempelige manier je voetafdruk op deze aarde te verkleinen!

Wie: Iedereen die graag geïnspireerd wil worden en ideeën wil uitwisselen, leden en vrienden, buurtgenoten en huisgenoten, familie en vrienden

Verbeelding?

Stel je eens voor dat de kinderen in je buurt weer gewoon lekker op straat verstoppertje kunnen spelen of stoepranden en dat ze ook veilig naar school kunnen fietsen.

En dat je op een bank een praatje maakt met de burens, heerlijk in de zon en in de frisse lucht. En genietend van het groen in de voortuinen en tegen de gevels aan, plekken waar vogels en insecten kunnen schuilen, nestelen en voedsel vinden.

Onlangs schreef de wethouder Verkeer van Groningen in een open brief aan minister De Jonge van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening dat ze de mens weer als uitgangspunt willen nemen

bij het inrichten van de straat. Zulke beelden kunnen ons verlangen aanwakkeren en ons in beweging zetten. En dat is nodig ook, zegt Babette Porcelijn in Trouw: 'We hebben alle bijdragen nodig. Dat behalve bedrijven ook overheden een ander beleid moeten voeren is van het grootste belang. Persoonlijk heb ik minder invloed op beleid. Wel kan ik mijn eigen handelen zoveel mogelijk in lijn brengen met wat de aarde aankan. Dus het is en-en.'

Dicht bij huis

Voor onze huidige leefwijze hebben we eigenlijk drie aardes nodig. Om dit te veranderen kunnen we zo min mogelijk nieuwe spullen kopen (meer repareren en hergebruiken). Plantaardig, lokaal en seizoensgebonden eten. En geen energie, water, voedsel en spullen meer verspillen. Hoe je dit in je dagelijkse praktijk kunt doen, gaan we met elkaar ontdekken en uitwisselen! Met deskundigen en elkaar gaan we ideeën en acties delen over voeding, kleding, persoonlijke verzorging, tuinieren, reizen en uitvaarten. Zodat we vervolgens dagelijkse keuzes kunnen maken die echt invloed hebben.

Plezier

Het is beslist niet zo dat 'minder, minder, minder' het adagium is. Met deze dingen bezig zijn, kan je veel plezier en voldoening geven. En... je merkt dat je daardoor steeds meer stapjes neemt richting dat beeld van leefbare straat, stad en wereld. En dat werkt aanstekelijk!

Beppie van der Waal, namens de diaconale commissie

Hulp gezocht voor de markt

- Voor de kraampjes: je kunt kinderkleding en stekjes van (tuin)planten ruilen. Ook gaan we kleine glazen potjes met deksel gebruiken. Verzamel deze spullen vast en neem ze die dag mee!
- Kun je sokken stoppen en wil je het aan anderen leren? Meld je op diaconie@geertekerk.nl
- Neem je goede ideeën mee om uit te uitwisselen 😊
- Wil je die dag helpen? Meld je op diaconie@geertekerk.nl

Diaconale Geluiden en collectes

Oekraïne

Al een paar weken worden we opgeschrikt door de oorlog in Oekraïne. Met heel ons hart hopen we dat deze zo gauw mogelijk stopt. De op zondag 27 februari ingelaste collecte voor de stichting Oekraïne Kiev Utrecht (OeKU) heeft de diaconie aangevuld tot het mooie bedrag van € 1.000,-. We steunen deze stichting al jaren, met Lies van Weezel als onze contactpersoon hier. Op pagina 17 vertelt Lies hoe de situatie nu is en hoe het geld besteed wordt.

Benefietbijeenkomst

Op Internationale Vrouwendag vond in de Geertekerk de benefietbijeenkomst voor het project in Benin plaats. De diaconie ondersteunt dit project al enkele jaren, samen met de Omar al Farouq moskee. Het was een zeer geslaagde, bijzondere avond. Afwisselend waren er interviews,

zang en muziek. Betrokkenen van de moskee vertelden over de opzet van het project en de bemoedigende resultaten. Via een Zoom-verbinding met Benin kwamen vrouwen in Benin aan het woord die via organisaties als Inner Wheel en de Rotary intensief betrokken zijn bij de hulp aan de betreffende vrouwen. Drie vrouwen met een heel verschillende achtergrond verzorgden de muziek. Marian Joseph zong Joodse muziek. Maria Goetze zong muziek uit de christelijke traditie. Pianiste Riëtte Olthof begeleidde hen. Als swingende afsluiting zong de Congolese zangeres Rebecca Wakuteka traditionele Afrikaanse muziek. De opbrengst van deze benefietavond was € 1.350,-.

Groen Weekend

Tijdens de eerste gezamenlijke 'vergadering' van de diaconieën van Utrecht en Schoonhoven (eind 2021) besloten we om in 2022 -ons eerste gezamenlijke jaar- samen een concreet project op te zetten rond zorg voor de aarde. Dit is het Groene Weekend geworden. In het weekend van 14 en 15 mei gaan we op een interactieve manier aandacht vragen voor dingen die iedereen in het dagelijks leven zelf kan doen om zijn/haar voetafdruk te verkleinen. Zaterdag 14 mei zal een Groene Markt plaatsvinden: een markt in en rond de Geertekerk, rondom thema's die 'dicht bij huis' liggen, en natuurlijk ook met activitei-

ten voor kinderen. Parallel aan de markt zetten we een fietstocht uit waarbij we De Moestuin Utrecht (vlakbij de Kromme Rijn) en boerderij Nieuw Slagmaat (in Bunnik) bezoeken. Op zondag 15 mei is er een Parkdienst in Schoonhoven, in het mooie Springerpark vlakbij de kerk. Na afloop is er een gezamenlijke picknick. Op pagina 15 in deze Geertebrief leest u nog veel meer over dit Groene Weekend. Zet de data vast in uw agenda!

Opbrengsten collectes in de afgelopen maanden

Kerst 2021: Benin	€ 1.117,-
2 januari: Villa Vrede	€ 336,-
16 januari: kinderen AZC	
Utrecht-Oost	€ 558,-
6 februari: Taal doet meer	€ 254,-
27 februari: Stichting OeKU	€ 1.000,-

Alle gevers: ontzettend bedankt!

Komende collectes:

10 april: de Voedselbank. Ook Schoonhoven collecteert voor dit doel.

17 april, Pasen: Benin project.

1 mei: Gered Gereedschap, in het kader van de Groene Markt. Schoonhoven collecteert hiervoor op 8 mei.

*Namens de diaconale commissie,
Maaike Hoffer*

Oekraïne en het Supportcentrum in Kyiv

De oorlog in Oekraïne houdt ons allemaal bezig. Het is onvoorstelbaar wat de Oekraïners – niet alleen – de laatste weken te verduren krijgen. Niemand weet hoe het verder gaat. De agressie van de Russen neemt toe. Dat besef ik bij het opnieuw lezen van de mails die het bestuur van de stichting Oekraïne Kiev Utrecht (OeKU) van Bogdan Bashtovy ontving, nadat Rusland Oekraïne binnenviel.

Uitwisseling

Stichting OeKU wil de banden tussen Kyiv* en Utrecht versterken door samenwerking op cultureel en humanitair gebied. Na de val van het ijzeren gordijn kwam ik uit interesse vanuit mijn opleiding (sociale academie) en werk (kinderrevalidatie en jeugdzorg) in contact met organisaties in Oekraïne en Litouwen. Zij zochten uitwisseling over samenwerking, opvoeding, omgaan met mensen met een beperking. Inmiddels ben ik bestuurslid van OeKU. We zetten een uitwisseling op tussen een Nederlandse jeugdzorginstelling en Kinderhuis nr.12 in Kyiv. Daaruit ontwikkelde zich het Supportcentrum onder leiding van Bogdan Bashtovy, waarmee OeKU nog steeds contact onderhoudt.

Levensbelang

Al 25 jaar bezoek ik Oekraïne jaarlijks. Ik leerde mensen kennen in onder andere Kyiv, Charkov en Cherson. Steden die nu helaas te vaak in het nieuws zijn. Er wonen veel jongeren die het Supportcentrum heeft geholpen. Ze groeiden op in Kinderhuis nr.12 of in het kinderkuis in Oleshky vlakbij Cherson. De meesten hebben een lichamelijke beperking en kunnen niet op familie terugvallen. De vrijwilligers, (oud-)medewerkers en jongeren die zelf geholpen zijn, helpen bij het vinden en opknappen van woonruimten, het volgen van een beroepsopleiding, het vinden van een baan of gezondheids- en juridische problemen. In een samenleving waar mensen met een beperking vaak niet serieus genomen worden, is deze steun en het onderlinge contact van levensbelang (meer informatie: <https://oeku.wordpress.com>).

Mailcontact

Oleshky en Cherson zijn inmiddels bezet. Bogdan schreef hierover op 6 maart: *Vandaag sprak ik met Tatiana (directrice van*

het kinderkuis), die vertelde dat alle kinderen okay zijn. Ze hebben nog voldoende voedsel en geen van de medewerkers vertrok. De gasleiding is verwoest dus is er geen verwarming maar we gebruiken airconditioners om ruimten te verwarmen. De wegen naar Cherson zijn afgesloten door de Russen. De inwoners kunnen de stad niet meer verlaten.

In deze stad wonen veel nu volwassen oud-leerlingen, die opgroeiden in het Oleshky kinderkuis. Ze hebben een baan, als ze die niet door de oorlog of covid19 zijn kwijt geraakt. Sommigen hebben een gezin met jongere kinderen. Bogdan: *Contact met de jongeren in Cherson wordt steeds moeilijker omdat het Oekraïense mobiele netwerk geblokkeerd is. Maar het lukt me nog steeds om contact te hebben met Victor, mijn contactpersoon in Cherson.*

Op 12 maart reageert Victor op mijn mail: *Good morning, Lies! Greetings from Kherson! Yes, we are under occupation and we are staying here. But we hope for peace and victory in this damned war ... Definitely victory for Ukraine! We truly thank you and your friends for their constant support and help in difficult times for our country!!! All the best!!!*

Met mensen van wie ik mailadres heb, probeer ik contact te houden en hen te laten weten dat we aan ze denken. Dit is het enige wat we nu, naast geld sturen, kunnen doen. In de loop van de jaren is mij steeds duidelijker geworden hoe belangrijk con-

tact is. Ik schreef Bogdan eens dat ik beter het geld dat ik aan mijn reis besteedde op hun rekening kon storten. Per ommegaande antwoordde hij: "Alsjeblijft, kom well!". Wederzijdse bezoeken van medewerkers en jongeren werden een belangrijk onderdeel van onze samenwerking. Bij één van zijn bezoeken vertelde Bogdan in een Geertecafé over zijn werk. Onze diaconie steunt het Supportcentrum jaarlijks met een collecte-opbrengst. Direct na de inval van de Russen is er zowel in de Geertekerk als in de kerk in Schoonhoven gecollecteerd voor het Supportcentrum! Hartverwarmend vond ik dat!

Hulp coördineren

Bogdan schreef dat hij na het uitbreken van de oorlog blijft slapen in het kantoor in het voormalige Kinderhuis nr. 12 om de hulp aan oud-leerlingen te coördineren. Ze checken elke ochtend telefonisch of iedereen veilig is en wat er nodig is. Ze praten elkaar moed in. Ook oud-leerlingen helpen elkaar en hun buurt. Zelfs degenen die in Polen of Litouwen werken, bieden hulp aan voor vervoer en plaatsen om te verblijven. Bogdan regelt allerlei zaken, zoals geld voor voedsel, medicijnen en treinkaartjes naar West-Oekraïne voor moeders met jonge kinderen zodat ze gevaarlijke plaatsen kunnen verlaten. Ze geven informatie zoals waar een schuilkelder te vinden is, waar naar toe te gaan voor hulp. Velen zijn bang en voelen zich verloren. Ze hebben iemand nodig om mee te praten.

Ik kijk uit naar het volgende bericht van Bogdan, maar realiseer me ook dat hij wel wat anders te doen heeft dan ons schrijven!

Lies van Weezel,
l.gvanweezel@planet.nl

* We gebruiken de Oekraïense spelling in plaats van de Russische: Kiev

Vergadering 9 maart

In de afgelopen vergadering hebben we onder meer stilgestaan bij het heuglijke feit dat vanaf 27 februari voor de zondagsdiensten geen beperkingen meer gelden. Dit werd helaas overschaduwd door de oorlog in Oekraïne. Menigeen zal dan ook met gemengde gevoelens in de kerk hebben gezeten. Over mogelijke acties van onze kant om Oekraïense vluchtelingen te helpen, hebben we in de vergadering gesproken. Iedereen is daar inmiddels per mail over geïnformeerd. In praktische zin leerde de 'eerste dienst zonder beperkingen' ons dat er meer ruimte moest komen voor mensen die toch liever op afstand van elkaar zitten. Besloten is een groter vak te reserveren met stoelen op afstand.

Op 6 maart was er voor het eerst sinds de pandemie uitbrak weer een dienst van woord en tafel. Daar zijn veel positieve reacties op gekomen. Het is mooi dat dit weer kan, maar we moeten wel waakzaam blijven. Het is ook fijn elkaar weer te ontmoeten na de dienst bij koffie en thee. Maar het brengt risico's met zich mee. Verder is in de vergadering het jaarverslag 2021 goedgekeurd. Deze stukken worden in de Algemene Ledenvergadering op donderdag 21 april gepresenteerd. Wat betreft personele zaken is er helaas teleurstellend nieuws. Peter van Dijk heeft om persoonlijke redenen moeten besluiten zijn lidmaatschap van de kerkenraad en de diaconale commissie te beëindigen. Al begrijpen wij zijn keuze, het is heel jammer

dat we wederom een kundig en sympathiek kerkenraadslid zijn kwijtgeraakt. Vanuit de gebouwencommissie kwam ten slotte het vrolijke nieuws dat er een nieuwe doopklok zal worden gegoten. Lang geleden ging de oorspronkelijk doopklok verloren. Een doopklok wordt geluid op het moment van de doop. Eerder had de kerkenraad al besloten een nieuwe doopklok aan te brengen. Als de gemeente er vergunning voor verleent, wordt het nieuwe klokje (want het is niet groot) op het kerkplein gegoten. Daar maken we dan natuurlijk meteen een feestje van!

*Namens de kerkenraad,
Henny Wind, secretaris.*

Wijkorganisatie

Kijk op de wijk, april

Een gedicht in de ochtend

Vanmorgen begon Margriet Vroomans op de radio het programma 'de ochtend van 4' met een gedicht van Stijn de Paepe: 'Wat helpt', dit in het kader van de reeks poëzie en gedichten over oorlog en vrede. Het nieuws over onder andere het klimaat en de oorlog overstelpt Margriet, het is haar teveel. Een ervaring die we allemaal in een bepaalde mate zullen herkennen. En ondertussen gaat ons leven van alledag ook gewoon door. Daarin zijn we op zoek naar wat ons beweegt als mens en wat ons verbindt als deel van een grotere gemeenschap.

Bijeenkomst contactleden

Op 16 februari jl. vond de jaarlijkse bijeenkomst plaats voor alle contactleden. Het doel van deze bijeenkomsten is om elkaar te ontmoeten en te inspireren in het werk als contactlid. Het thema van deze keer was 'zingeving' en werd vertaald naar het alledaagse. Na een persoonlijke inleiding door ds. Claartje Kruijff wisselden we in groepjes uit wat je eigen bron van inspiratie is. Dit leverde persoonlijke gesprekken op waarbij de aandacht voor elkaars verhaal de verbindende factor bleek te zijn. Een mooie parallel met het contactwerk waarin ook het oprecht en 'echt' luisteren naar de ander de kern vormt van het gemeenschap zijn. Uit de gesprekken van deze avond is een mooie lijst ontstaan met titels van boeken, gedichten en muziekstukken.

Afscheid voorzitter

Op 23 maart jl. heeft Marianne Smits na acht jaar afscheid genomen als lid en voorzitter van de stuurgroep. Zij heeft deze taak met veel enthousiasme en grote toewijding uitgevoerd. Marianne maakte daarnaast als vertegenwoordiger van de stuurgroep deel uit van de kerkenraad. Zij heeft

samen met de andere stuurgroepleden een stevige basis neergelegd voor de organisatie van het contactwerk in de wijken en regio's waarvoor onze hartelijke dank!

Samenstelling stuurgroep

In de komende maanden gaan we als stuurgroep met enthousiasme aan de slag om de taken die voor ons liggen op te pakken. Bij het schrijven van deze bijdrage is nog niet bekend wie Marianne gaat opvolgen in haar rol als voorzitter en vertegenwoordiger in de kerkenraad. Wel kunnen we alvast melden dat Rob van der Plaat de stuurgroep komt versterken. In de volgende Geertebrief stellen we graag de 'vernieuwde' stuurgroep aan u voor.

Vragen over of suggesties voor het contactwerk en tips voor de Bloemengroet kunt u mailen naar het volgende adres: wijkorganisatie@geertekerk.nl

*Coby Ouwehand,
lid stuurgroep wijkorganisatie*

In memoriam

Margaretha (Gré) Snelleman-Vermaat

Gré Snelleman groeide op in Vlaardingen, waar de moeilijke oorlogsjaren haar getekend hebben als enig kind met een ziekelijke moeder en een ondergedoken vader. Het waren jaren van angst en zorgen, waarin zij zocht naar steun en houvast.

Haar moeder overleed kort na de oorlog. In die jaren leerde zij de Remonstrantse Kerk kennen, waar ze gemeenschap vond en steun. In 1954 deed ze heel bewust belijdenis.

Het geloof bleef door de jaren heen voor haar een belangrijke bron van vertrouwen, juist ook in moeilijke periodes. Bijvoorbeeld toen ze als jonge moeder alleen met twee kinderen achterbleef omdat haar man Cees op de grote vaart zat. Toen Cees aan wal kwam vond hij werk in Utrecht en verhuisden ze deze kant op. Gré werd actief in de Geertekerk en heeft jarenlang contactledenwerk gedaan.

In 2002 overleed haar man Cees. Ze vond al snel steun bij Bertus Hoekstra; samen hebben ze heel goede jaren gehad, hoewel haar toenemende blindheid een grote handicap werd. Vanaf november, na een gebroken heup, woonden zij samen in de Wulperhorst in Zeist. Gré ging steeds meer achteruit, maar ook in die periode kon ze vertrouwen putten uit de oude liederen die altijd met haar mee waren gegaan. Op 19 februari is ze overleden, 88 jaar oud.

Hanneke Ormeling-Oosterhuis

Hanneke Ormeling was een opgewekte, sterke en zelfstandige vrouw. Een echte Groningse, sociaal geëngageerd en geëmancipeerd. Door het werk van haar man, die veel van huis was, was ze uitermate zelfstandig en regelde ze alles rond het huis en de kinderen. Maar zodra de kinderen wat ouder waren, ging ze weer werken. Daar heeft ze altijd van genoten, van de contac-

ten, de andere wereld waarin ze kwam, maar van ook de financiële zelfstandigheid.

Samen met haar man, die van huis uit remonstrants was, sloten ze zich aan bij de remonstranten. Eerst in Groningen en later hier in Utrecht. Hanneke vond zichzelf niet heel gelovig, het ging haar meer om de mensen. In haar betrokkenheid en liefde voor de mensen om haar heen bracht zij de Bijbeltekst in de praktijk die bij hun huwelijk werd gelezen: heb elkaar lief. Die woorden klonken ook weer tijdens de rouwdienst voor haar in de Geertekerk. De laatste jaren van toenemende afhankelijkheid door Alzheimer waren voor haar, die zo gesteld was op haar zelfstandigheid, heel moeilijk. Op 9 maart hebben haar man, dochter en zoon haar in liefde laten gaan. Hanneke Ormeling is 77 jaar geworden.

Marthe de Vries

Schrijfactie Amnesty International op zondag 10 april

Op 29 januari maakten bulldozers in de sloppenwijken van de Nigeriaanse havenstad Port Harcourt honderden huizen met de grond gelijk. Deze grootschalige ontruiming liet duizenden mannen, vrouwen en kinderen dakloos en ontredderd achter.

De Nigeriaanse overheid mag mensen niet zomaar op straat zetten. Ze moet bewoners tijdig informeren, consulteren en met hen in gesprek gaan om naar op-

lossingen te zoeken. Gedwongen huisuitzettingen zijn dus onwettig en vormen een ernstige schending van het recht op

huisvesting en het recht op gezondheid en scholing.

Zondag 10 april kan na afloop van de dienst een brief ondertekend worden gericht aan de Gouverneur van Port Harcourt en waarin hij wordt opgeroepen te stoppen met de onwettige ontruiming en de slachtoffers compenseren voor hun verlies.

Werkgroep Amnesty International

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23

Aanvang om 10.30 u., tenzij anders vermeld

- 10 april ds. Lense Lijzen
Palmzondag, verteluur/crèche
- 14 april ds. Marthe de Vries
Witte Donderdag, woord en tafel
aanvang 19.30 uur
- 15 april ds. Lense Lijzen
Goede vrijdag
aanvang 19.30 uur
- 17 april ds. Claartje Kruijff
Pasen, verteluur/crèche
- 24 april ds. Anneke van der Velde
- 1 mei ds. Marthe de Vries, crèche
- 8 mei ds. Claartje Kruijff
- 15 mei Geen dienst in de Geertkerk,
maar buitendienst in Schoon-
hoven. Aanvang aldaar 10.00 uur
- 22 mei ds. Marthe de Vries
- 29 mei ds. Lense Lijzen

De diensten in de Geertekerk zijn
online mee te beleven via
<https://live.geertekerk.nl>.

Autodienst

**Het is weer mogelijk
om de autodienst in
te schakelen**

Is het voor u niet zo gemakke-
lijk om naar de zondagse kerkdienst te
komen? Dan kunt u gebruik maken van de
autodienst.

Neemt u daarvoor contact met mij
op door een mailtje te sturen naar
judithmoesman@gmail.com of te bellen
naar 0343 491578. Ik zal u dan in contact
brengen met een chauffeur.

Remonstrantse werkgroep

West-Betuwe

Evangelisch Lutherse Kerk,
Achterstraat 2-4, Culemborg
Aanvang om 10.30 uur

- 10 april ds. Marthe de Vries
Palmzondag, woord en tafel
- 17 april ds. Tina Geels
- 1 mei dr. Edith Plantier

Remonstranten Schoonhoven

Kruispoortstraat 8, Schoonhoven
Aanvang 10.00 uur, tenzij anders vermeld

- 10 april ds. Florus Kruyne
- 14 april ds. Lense Lijzen
Witte Donderdag, woord en tafel
aanvang 17.00 uur
- 17 april ds. Lense Lijzen
Pasen
- 8 mei ds. Johan Goud
- 15 mei ds. Lense Lijzen
In het kader van het Groene
Weekend gezamenlijke dienst in
Schoonhoven
Geen dienst in de Geertekerk
- 22 mei ds. I Leng Tan

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht
E: rgu@geertekerk.nl
website: www.geertekerk.nl
banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
Kerkelijk bureau in de Geertekerk
T: 030 2340198

Predikanten

Meer informatie op www.geertekerk.nl/
predikanten

Ds. Marthe de Vries

Tuinstraat 24, 3732 VL De Bilt
werkdagen: maandag t/m donderdag
E: marthedevries@dds.nl
T: 06 22325913 (voor contact graag de
voicemail inspreken)

Ds. Claartje Kruijff

Sint Janstraat 47A, 1251 KZ Laren
werkdagen: dinsdag t/m donderdag
E: claartjekruijff@ziggo.nl
T: 06 41526666 (voor contact graag
mailen of voicemail inspreken)

Ds. Lense Lijzen

Kromme Boogaard 18, 3451 KR Vleuten
werkdagen: dinsdag t/m vrijdag
E: lenselijzen@gmail.com
T: 06 40070518 (voor contact graag
mailen of voicemail inspreken)

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl
Marieke Fonk T: 06 40845708
Piet van Leeuwen T: 06 10126466

Diaconale Commissie

Mary Kuiper
E: diaconie@geertekerk.nl
banknr. NL69 TRIO 0379 7018 04
t.n.v. Penningmeester Diaconale
Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Barbara Schouten, Gerard van den
Berg, Hans van der Waal, Ineke
Ludikhuizen, Jan van Aller, Kjeld Rinsma.
Eindredactie: Trudy Schreuder Goedheijt
E: redactie@geertekerk.nl
Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
Lay-Out: Jos Verdegaal, Houten

De volgende Geertebrief

verschijnt 28 mei 2022.

**Kopij inleveren uiterlijk op maan-
dag 9 mei 2022 vóór 12.00 uur.**

*Judith Fournier-Moesman,
coördinator autodienst*